

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. Cleveland O.

LECKE A VIHARRÓL.

Nagy vihar vonult végig az Egyesült Államok északi vidékén, rettenetes pusztulást idézve elő emberéletben és vagyonban. A nagy tavakon megdőbbszörten sok hajó süllyedt el, magával rántva sok egészséges családapát a halál völgyébe. A forgalom, a villanyerő, a telefon hálózat megbénult. Hanem a nagy vihar után a helyreállítás nagy munkájába fogott ez az energikus nép. Csodálatos országba hozott minket az Ur. Óriási pusztításoknak egy-két hét alatt alig van nyoma, az élet újból pezseg s talán egyetlen pont sincs a világon, mely az anyagi nagy csapásokat oly hamar kiheverje, mint ez az ország, amely fogadott hazánk nekünk idevetődött magyaroknak. Van-e valami összefüggés ezen csodás állapot, s az evangélium között? Oh igen. Ebben az országban a felületes szemlélő nem talál kéztördeléshez szokott keresztyéneket, inkább többet tapsolnak a templomokban, de mégis sokkal keresztyénibb ez ország minden más országnál. Utcákon, tereken mindenütt szabadon hirdtetik az Istennek ígéje, s ha valaki az utcai istenitszeteleket megháborít-

ja, azt a rendőr eltávolítja onnan. Az előkelő milliomosok bibliát tartanak a házuknál, s a gyermekek a vasárnapi iskolából mennek ki az életbe. Azért e nép, ha néha könnyelműnek is látszik, de Istentől megvan áldva, s a szükségnek pillanatában a szerencsétlenségéből megmentett pénzének egy részével bizalommal újból hozzáfog vállalatához s a másik részével segítségül siet azoknak, kik mindenüket elveszítették. Mivel kész másokon segíteni, az Isten is megsegíti. Nem jár farizeuskodó ábrázattal az életben, sem nem forgatja felfelé szeme fehérjét, de nemes lélek van benne, s ez ezen ország legfőbb kincse.

Magyar testvérek, igyekezzünk népünket oda nevelni, hogy nemes lelke legyen, akkor könnyebben viseli a csapást, s szívesebben könyörül a szármalmas helyzetben levőkön. Erre a két jellemvonásra nagy szüksége van a mi népünknek. A magyar nép tud nagyképüsködni, igen tudja a szentet mutatni, ha hozzá fog, de az igazi nemes indulat távol van tőle. Marja, tépi, gyalázza, elnyomja egymást, s örül a másik szerencsétlenségén. Vállására

büszke, de egyebet sem lehet nála tapasztalni a keresztyénségből. Be kell a népnek venni a bibliát, s ez átalakítja az embert. Hirdessük a Krisztus evangéliumát, tegyük amerikaivá népünket abban, hogy olyan nagy és nemes lélek lakja mint e népet, s az Isten minket is meg fog áldani, ki fog venni a szegénységből, a rongyokból, s különösen azon lelkeleti alávalóságokból, melyek oly nagy mértékben uralkodnak népünkön. Előre, emeljük fel a kereszt zászlaját!

A LEGJOBB SZOLGÁLAT.

Egy városi orvos levelet kapott vidéken lakó apjától, melyben közeli látogatását jelentette be.

Amikor az öreg megérkezett, első kérdése volt, hogy hogy megy a fiának?

„Rosszul”, felelé csüggedten az ifju orvos. Az öreg sokat beszélt a kitartásról, bizalomról, s a csüggedés veszélyes voltáról a fiának, miközben elérkezett azon idő, hogy fiával együtt elment azon kórházba, hol az ifju orvos díj-

talanul kezelt betegeket egy bizonyos órában.

A munka hevében teljesen megfelejtkezett az ifju ember a vendégeről, szorgalmasan tisztította, kötözte a sebeket, osztogatta a tanácsot, s írta a recepteket.

Midőn a kórházi munkának vége volt, mindketen eltávoztak. Alig tették be magok után az ajtót, az öreg megszólalt: "Fiam, te azt mondtad, hogy semmi teendőm nincsen". "Igen apám", mondá az ifju kedvetlenül "nincs olyan teendőm, ami pénzt hozna."

"Pénzt" mondá az öreg, "pénzt, mi a pénz ahhoz, hogy az ember mások hasznára legyen. — Ha én egy hónapon át 25 ember társamnak hasznára lehettem volna, én lettem volna a világon a leboldogabb ember, te pedig egy fél nap alatt oly sok jót tettél 25 emberrel. Ha a birtokomra vissza térek, igyekezni fogok annyit keresni rajta, hogy tégedet támogassalak, s minden este azzal a boldog tudattal fogok nyugalomra térni, hogy rajtad segitettem, hogy te másokon segíthessél."

HÁLAADÁSI NAP EGY BÉKEBÍRÓ HÁZÁBAN.

A legelső hálaadási nap volt a polgár-háboru befejezése után. A nap már közel ért a délutáni égbolthoz, s utjának felét már jó hátra hagyta, amikor egy magános vándor az országuton lassan, tipegve közeledett. Ő éppen a magaslatnak a csúcspontját érte el, amely egy pompás völgy előtt emelkedett. Három folyócska kergetőzött ott lent és azt a darab földet egy termékeny kukorica kertté varázsolták át Iowa államban. Hasonló gondolatok foglalkoztathatták a fáradt vándort is, mert időközben meglassította lépkeit és vizsga pillantásokkal mérte végig a vidéket. A kilátás bájos volt. A fák pompáztak az ősznek színes diszében és az elsárgult növények sokasága susogtak az elmúlt nyárnak szépségéről. Ott a messzeségben, amennyire csak a szem a völgyben elérhetett, látható volt a gyümölcsfák között elbujva egy barátságos kis

farmház. A szüzsies földtábla bámulatos termékenységgel birt és a dus legelőkön az állatok csoportja ennek a környéknek áldásos létéről tanuskodott.

A vándor egynehány mű papírhojtókat vitt a vállán, s ugyanonnan egy kis tarisznya is függött le. A ruházata elhanyagolt és kopott volt; egyik folt a másikat fődte, s egy kártyacsomóhoz hasonló tarkaságot mutatott. Testalkata masszív és zömök volt. Az érdes szakál és a fésületlen, nyakára hulló rendetlen barna hajzata egy zordon, mord kinézést adtak. A nyugtalan szemei időnkint üres, majd pedig mély tekintetű adtak, amelyről a figyelmes vizsgáló rögtön egy megzavart vagy elmében megrongált emberre ismer.

Az ő megjelenésében volt valami a katonáskodásból is, mert lehet, hogy már a kék ruhája, — habár fakó volt, — elárulhatta azt. Magatartása feszes volt s a léptei pedig kimértek, úgy, hogy már biztosan következtetni lehetett: hogy ez az ember valamikor a hadsereghez tartozott.

Ismét a völgy felé nézett, s szemei föl és le tekintettek. Neha a fejéhez emelte a kezét, mintha nagy megerőltetésébe kerülne a multba visszaemlékezni. Később úgy látszott, mintha ezzel is felhagyott volna. A rojtókat, s a tarisznyát a másik vállára tette, s tovább bandukolt, előre.

A kis völgyi város lakossága, amelybe a vándor érkezett: három családból állott, amelyek azonban mint ágazatok rokonságban állottak egymással. A ház, a melyhez a vándor közeledett, az általános elismerés szerint a legjobb volt. A tulajdonosa Butters, a békebíró volt, aki hivatalát méltán és mindenben igazságosan viselte.

Ma hálaadás napja volt. A családban a korosabbak nem emlékeztek egy ehhez hasonló szép naphoz az ily késői idősorokban. Az indiának nyara — mint azt itt mondani sokas — már a végét járta. A nap még ma oly melegen sütött, hogy a méheket is kicsalta a kassukból. A kukorica földön pedig az aranyossárga kukoricaféjek gazdag aratást mutogatva intettek széjjel.

Az itt letelepedett családok nem csak jómóduak, hanem jámborak is voltak. A polgárháboru után az isteni félelmük szorosabb és mélyebb lett. Mind a három család (Ulm, Fitzgerald és Butters) nemcsak a küzdelemben vették ki a részt, hanem a keserű veszteséget is elszenvedték.

A három család rendesen közösen ünnepelte a hálaadás napját. Ebben az évben a megünnepelés Butters a békebíró házára esett és mint szokás volt, most is teljes számban jelentek meg a családok tagjai. A családok tagjai a legkisebbekig ott voltak ezen a szép, meleg őszi napon és bent a házban, s úgy kint az árnyas kertben is visszhangzott a levegő a vendégek örömetől. A prédikátor is ott voltó Ő ma reggel a közel eső templomban tartotta a hálaadási prédikációját, s a hálaadási ebéd nem lett volna kiegészítve az 3 áldástkérő imája nélkül. A prédikátort "doctornak" is nevezték. Mivelegy igen ügyes sebész volt. Az iskoláit kitűnően végezte el és a gyakorlatban is kimutatta a kiváló ügyességet.

"Ott átellenben, mondja erősebb hangon Ulmné, "ha nem csalódom, akkor egy csavargó jön."

"Igazad lehet", jegyzé meg Fitzgeraldné.

Minden szem az országut felé terelődött, ahonnan a vándor a papirhojtókat cipelve, csendesén közeledett a házhoz. Most kinyitja a nehéz keményfa ajtót, s a gyermekek az anyjuk mögé bujtak, akik nem ijedtek meg anynyira, amikor az idegen ember az ajtón belépett.

Ebben a pillanatban hallatszott a hívás az ebédhez. Ámbár négy óra volt, de hát ez már szokás volt hálaadásnapkor. A nők és gyermekek gyorsan kisurrantak az ajtón, a magános ember pedig kint fáradtan le ült. Bent a békebíró mindajrt tudomást kapott a különös emberről. "Nekünk az ebédhez kell ötöt hívni", mondja a békebíró. "Egy ember se távozzék éhesen el tőlünk ezen az áldott napon."

"Ámen", hangzott el a prédikátor ajkáról.

"De", felelé magyarázólag az

anya, "nincsen más üres szék mint csak a Jánosé."

János volt az egyedüli fiok, s a polgárháború kitörésekor a harcba ment. Ott az egyik ütközetben megsebesült, Azóta minden nyomot elvesztettek s így a halottak közé számították. Mindezek dacára a jó anya minden ebédkor egy széket és egy üres tányért tett az asztalra az elveszett fiúért, és ma, mivel hálaadás napja volt, szomorú jelét mutatta az üres szék.

"Ugy", mondá a békebíró, "engedd őtet a János helyére ülni. Csak most az egyszer," mivel az ellentmondást kiolvasta az anyának szeméből, "csak most az egyszer, s én máskor nem kérlek".

"Jó, jó", válaszoltá helybenhagyólag az anya.

"Amen", hangsúlyozták ismét a prédikátor ajkai.

"Jöjj be az asztalunkhoz!" mondta meghívólag a békebíró az idegen emberhez. Megzavarodott nézéssel lépett amaz be, a tarisznyáját és a megviselt kalapját le tette és követte a békebíró minden beszéd nélkül; a tekintete zavarodott és üres volt. Lassan leült a János székébe és evett abból ami előtte volt. Iszonyu éhsége volt és csak egyszer nézett fel Buttersnéra, mintha még többet akarna kérni. Ez a tekintet lebilin cselt a nőt. A nő hirtelen sápadt lett mint a viasz és csak nagy megerőltetéssel tudta magát egyenesen a székben tartani. De a prédikátor észrevette a rajta történt változást és meg is kérde: "Rosszul érzi magát, Buttersné?"

"Nézd", suttogja a nő, "ez ő, ő az!"

"Ki az?" kérde megijedve a békebíró.

"A János ő! az én Jánosom! a mi Jánosunk!"

A békebíró ekkor hosszasan, vizsgálva nézte a szegény vendéget, mignem fájdalmas, nagy könnycseppek gördültek végig az arcán. "Igen, ő az! a János!" mondá végre.

Ezalatt a prédikátor figyelmét is felhívta a különös vendég. Utóból fel kelt és hátulról közeledett az idegenhez és amilyen pontosan csak lehetséges volt, megvizsgálta a fejét. "Itt van a hiba",

és avval a fejetetején látszó jegyre mutatott. "Itt volt, vagy van egy idegen anyag, ami az agyvelőre nehezedik".

"És, doktor —"

"Én gondolom, azt el lehet onnan távolítani."

Alig hogy befejezte az oly soká elvesztett fiú az ebédjét, fáradtan a széknek támaszkodott és mély álomba merült. Ulmné és Fitzgeraldné nem tudták megérteni, hogy miért sir az ő anyjuk. Az emberek még mindig az asztalnál voltak és megdöbbenve nézték a prédikátor előkészületét. A prédikátor mint doktor, súlyos betegségekre is tartott készenlétbe gyógyszereket és szerszámokat a kizitáskájában. Gyorsan beadott az alvónak biztosítás képen kábító szert, azután gyakorlott és biztos vágással felnyitá hátul a fejbőrt, felhajtá azt és eltávolítá onnét az összegyülemlett vad anyagot és egy félóra alatt befejezte az operációt. Erős ember kezek fektették a beteget az ágyra, s az ágy végén az anya ült összetörve félénken. Rövid idő múlva a beteg fölnyitá szemeit s elcsodálkozva reá néz.

"Anyám, te vagy az?" hangzottak a betegnek ajkáról a szavak.

A legelső és csak ez alkalommal esett össze életében az anya...

Elegendő annyit még mondani, hogy az operáció teljesen sikerült. János gyorsan felgyógyult. A jó prédikátornak az ügyessége messze széjjel hangzott. A völgyben az emberek ez által is szorosabban összeforrtak a gyülekezetben és közelebb jöttek Istenhez.

Később kitudódott, hogy János a harcban megsebesült, azután egy kórházba került, ahonnan meg hibázott állapotban került ki és így az országban vándoroskodott. Neki még elég értelme volt ahhoz, hogy mű papírojtókat készített, ami által védve volt az éhenhalástól. Végre is az isteni gondviselés az atyai házhoz vezette, ahol ütött a szabadulás órája.

Ettől az időtől fogva ünnepelte ez a család a hálaadás napját mint egy olyan napot, amelyen fiú és mint testvér elvesztett volt és újra megtaláltatott.

A JÓKEDVÜ ADAKOZÓT SZERETI AZ ISTEN.

—o—

Egy német prédikátor pénzgyűjtés céljából körutat tett, s így Amsterdamban is megfordult, hol egy gyülekezetben prédikálnia kellett, mivel a hollandi nyelvet birta. Prédikációja alapjául a bibliai szegény özvegy asszonyt választotta, ki utolsó két fillérjét is odaadta az Urnak. Prédikáció közben azt mondta, hogy egy forint szeretettel odaadva kedvesebb az Ur előtt, mint ha kényszerből ad valaki 1000 forintot. A mint a következő napon egy gazdag kereskedőnél járt, a kereskedő a következőkép szólott hozzá: "Uram, én tegnap ott voltam a templomban, a midőn ön prédikált, tetszett nekem a prédikációja, hanem egy kissé rövid volt. Valami különösét nem mondott. Itt van az egyik kezemben egy forint, amelyet én igen szívesen adományszok arra, a mire ön gyűjt, s itt van a másik kezemben 1000 forint, amit odaadnom nekem igen nehezemre esne, ön választhat!"

"Kedves Uram — mondá hirtelen elhatározással a prédikátor — adja ide mindkettőt! Az ezer forint ugyan nem nagyon kedves Isten előtt, de az egy forint annyira kedves előtte, hogy teljesen helyre tudja hozni az ezer forint értékét".

A kereskedő mosolygott, s odaadta mindkettőt, mondván: "E nehéz kérdést jól megoldotta, most szívesen adom mindegyiket."

—o—

VIGYÁZZ SZIVEDRE.

"Az emberi szív olyan, mint a viharzó tengeren vad szelek üzte vitorlás. Most a jövőben bekövetkező csapások miatti félelem ostromolja; majd a jelenvaló nyomoruság felől fúj a fájdalom és levertség gonosz szele. Most a jövő sikere remény és elbizakodás szele hányja veti; majd meg a jelen javak fölötti öröm és biztonságérzet szellője csapkodja. — De mind e változó szelek komloy önvizsgálatra, a szívnek őszinte feltárására s legtitkosabb tartalmának kiöntésére tanítanak". — Luther.

EVANGELIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

A SZERKESZTŐ ROVATA.

Multkori karcolatunknak meg volt az a jó hatása, hogy Gazsi testvérnek mindjárt eszébe jutott az ígérete, s nagy szeretettel beküldte. Természetesen mi várunk az Ev. H. alapja javára az ő buzgó nyülegezetétől is, s azon szorgalmas női egylettől, melynek lelkesültségéről volt alkalmunk meggyőződést szerezni. Reméljük, hogy egy szép karácsonyi ajándékban fognak részesíteni. Az aranyat ne vesztessék dióra, elfogadjuk mi dió nélkül is.

— Ugyancsak West Pullman is jelentkezett a szövetség részére, s mi nem is csodálkozunk rajtuk, hiszen ők nem igen szoktak hátul kullogni a jótéteményben. A hogy az egyes gyülekezeteknek van megbocsátani, valójuk a szövetséggel szemben, úgy a szövetségnek is van, az egyes gyülekezetek kel szemben s mi szívesen tesszük azt, midőn kézzelfogható megtérést látunk. Várjuk mindenfelől a karácsonyi ajándékokat az Ev. H. alapja javára és a szövetség javára. Testvéreink szépen kitüntették magukat ez évben a jótékony-ság terén, s hisszük, hogy ép így fognak kitűnni a helyi szükségek terén is.

— Lapunkban közöljük az iskolánk pénztári kimutatását. Ugy látszik, hogy a "gondnoknak" van "gondja" s így nem hiába viseli e szép nevet. Hanem igyekezzünk ezen "gondot" megosztani. Az a jó, hogy egy 100 dollárost fel lehet váltani két 50 dollárossá, s így az egyiket küldjük a szerkesztőségnek, a másikat Zboray t.-nek.

— Mi van az új megrendelőkkel? Talán nem figyelték meg a

multkori ajánlatunkat, a melyet most is fenntartunk. Tizennégy lap 80 centért. S még hozzá olyan lap mint a miénk, melyhez hasonló magyar termék nincs Amerikában a protestáns vallásos irodalom terén. Testvérek, álljunk a sorompóba, s tegyünk meg mindent lapunk érdekében. Az amerikai magyar baptisták nagy dolgokra vannak hivatva, ezzel tisztába kell lennünk, s hogy nagy hivatásainkat betöltsük, saját magunkat kell megerősítenünk. Igyekezzünk saját intézményeinket megerősíteni, s azután a nagy tettek valóztatásához hozzáfogni. Szövetkezetünk eddigi története azt mutatja, hogy az Ur megáldotta e csekély számú népet olyan vezető képességű férfiakkal, kik a legkényesebb kérdéseket is úgy oldották meg, hogy a szövetkezetre kár nem háramlott belőle, s az Ur összpontosította ezen kis sereget oly szépen, hogy szövetkezeti életünk ez ideig mintaszerű volt. A mult biztosítéka a jövőnek, mert a gyökérből nő a törzs. Tartsunk össze erősen, karoljuk fel közös ügyeinket, s az Ur meg fog áldani bennünket.

— A vasárnapi iskolák Amerikában igen sokat tesznek, mert itt "Az egész gyülekezet benne van a vasárnapi iskolában". Nem volna-e szép dolog, hogy vasárnapi iskoláink ez évben a karácsonyi ünnepélyt "az am. magyar baptista szövetkezet ünnepélyévé" tennék országsszerte? Vagyis az adományok nagy része a mi intézményeink javára fordíttatnék. Vasárnapi iskola főtanítók, tegyék komoly beszéd tárgyává ezen ajánlatot, s azután tegyék, amint az Ur indítja szíveteket. Itt parancs nincs, csak szeretetteljes ajánlat.

MIÉRT EVANGÉLIZÁLJUK A ZSIDÓKAT?

Ugyanazon okok, a melyek kényszerítenek minket arra, hogy imádkozzunk és munkálkodjunk a világ evangélizálásában, ugyan azon okok kell, hogy kényszerítsenek arra, hogy a zsidókat a megtéréshez hozzuk. Hanem a

zsidókkal szemben még más tar-tozásunk is van. Pál apostol misz-szionáriusi fogalma még ma is érvényes: "A zsidóknak először és azután a görögöknek, a keresz-tyénségnek kötelessége különös-képen érdeklődni a zsidók lelki jóléte iránt a következő okoknál fogva:

1. Mert a zsidóknak épp úgy szükségök van a megtérésre, mint más népnek. Az tény, hogy vannak nekik zsina-gógáik, vallásos szertartásaik, de mindezek nem vezetik őket a megmentéshez. Ők olvassák az ótestamentumi írásokat, de nem értik, hogy mikép mentek telje-sedésbe azok. A Mózes fedele még mindig a szemökön van. Elvesz-nek azon ismeretek hiányában, a mely ismeretekben mi örvende-zünk. Fel kell mutatnunk nekik az ő Istenök ismeretének azon dicső világát, mely az Ur Jézus Krisztusban jelent meg.

2. Mert mi a zsidóktól olyan sokat nyertünk, hogy azt soha visszafizetni nem tudjuk. Tőlük kaptuk a Bibliát és pedig mind' az ó, mind az új-testamentumot. Ő tőlük nyertük az Istennek ismeretét és belőlök támadott a Mesiás, a világ idvezítője.

A keresztyén gyülekezeteket a zsidók alaptották, a keresztyén-ség a Judaizmus koronája; mert az idvesség a zsidók közül táma-dott. Mind ezen nagy adóssá-gunk visszafizetése képpen közöl-jük a körülettünk levő zsidósá-gal azon megbecsülhetetlen áldá-sokat, amelyeket mi nyertünk.

3. Mert a pogányokból lett ke-resztyének a multban nagy rész-ben barátságtalanok voltak a zsi-dókhoz. A középkorban Ábrahám ivadéka sok üldöztetésben, ke-gyetlen bánásmódban részesült Európa minden népétől. Egy or-szágból a másik országba kerget-ték őket és sehol sem találtak ott-honra. Spanyolországban ezrével égették meg őket s tizezérel ker-gették ki az országból. Angliában elkobozták birtokaikat s törvényt hoztak ellenök, hogy az egész bi-rodalomban felakasztás terhe mellett tilos a letelepedés számok-ra, még a puritán Anglia sem volt mentes ettől a szellemtől, mert midőn Cromwell azt tervez-

te, hogy a zsidóknak megenged-
tessék a letelepedés, a tanácsosai
nem voltak hajlandók azt meg-
erősíteni. Mi tudjuk, hogy micso-
da szenvedéseken mennek keresz-
tül a zsidók Oroszországban és
más országokban még napjaink-
ban is, sőt még a hol nincsenek
nyilvános üldöztetéseknek ki té-
ve, még ott is úgy kell ismerniök
a keresztyénséget, mint a zsidó-
ság ellenségeit. A mi kötelessé-
günk az, hogy megmutassuk a
zsidóknak azt, hogy mi az igazi
keresztyénség s hogy őket a
Krisztus szorongató szerelmével
körül övezzük; a mi kötelessé-
günk a keresztyénségen eset szé-
gyenfoltot lemosni.

4. Mert a zsidóság részére Is-
ten egy másithatatlan hiva-
tást jelölt ki az egész em-
beriség történetében. A nem-
zetek szétvállása, kifejlődése
történetének kezdetén Isten úgy
kormányozta az emberiség törté-
netét, hogy a zsidóság lett köz-
pontja a világtörténelemnek. Az
Ábrahámmal és Dáviddal lett szó-
vetsége egy világos kijelentése
volt annak, hogy Isten a szelle-
mi és anyagi áldásokat az Izráel
utján közli az egész emberiséggel.
Izráel az ő hitetlensége követke-
ztében nem felelhetett meg telje-
sen ezen hivatásának, mivel Isten
megvetete őt, de Pál apostol sze-
rint ezen megvettetés csak ideig
tartó. Isten még mindig tartalék-
ban tartja a zsidókat az ő nagy
terveinek megvalósítására. A té-
nyek Pál apostol magyarázata
mellett bizonyítanak. A zsidók
megfosztatva az ő államiságuktól
az egész világon széjjel oszlot-
tak, de egy nemességgel sem ol-
vadtak össze, megtartották az ő
sajátosságukat évezredekken ke-
resztül s ezt csak Isten akaratá-
nak megnyilvánulásaként tekint-
hetjük.

Ez a világ folyton várakozik
ezen isteni tervek teljességbe
menetelére. Rendkívül érdekes a
történelem tanulmányozása, ha a
zsidóság történetével egybevetve
tesszük azt. Midőn Izráel megvet-
tetett mint nemzetség, akkor vet-
te kedetét a világtörténelem fej-
lődése. A midőn az Izraeliták a
babiloni fogságba voltak, hatal-
mas birodalmak léptek a világ

színterére. Körülbelül ez időben
kezdett a nemzeti élet kialakulni
a görögöknél és rómaiaknál, a
mi a világtörténelemre oly nagy
befolyást gyakorolt. Ugyanezen
időben hatalmas mozgalmak tá-
madtak a Keleten. A Budhizmus
Indiában, Comfucius tanított Ki-
nában. Ugy tűnik fel előttünk,
hogy midőn Isten az ő népét fél-
retette, ugyanekkor a többi nem-
zeteknek szabadságot adott a fej-
lődésre. Hanem a népek fejlődé-
se nem vezette az emberiséget a
célhoz. Egyik korszak elérhette
fejlődésének tetőpontját, de a kö-
vetkező korszaknak ismét más
problémákat kellett megoldania.
Igy fejlődött az általános rabszol-
gaság az egyik korszakban, s mi-
dőn a másik korszak ezt törölte,
a kényuralomnak egy másik neme
fejlődött ki, a melynek ellenében
a szociális reform eszmék támad-
tak fel. A világ még mindig vá-
rakozik arra az időre, a mikor Iz-
ráel az ígéretek birtokába juthat
s általa szellemi és anyagi áldá-
sokkal áldatik meg a földnek min-
den népe.

5. Mert különös áldás ígértetik
azoknak, kik érdeklődnek a zsidó-
ság lelki javai iránt. "Megáldom
azt a ki téged áld" mondja az Ur
Ábrahámnak, midőn elhívta őt,
hogy nagy nemzetté tegye. "Kö-
nyörögjete Jeruzsálemnek béke-
ségért, ezt mondván: Legyenek
szerencsések a kik téged szeret-
nek". Ha mi kívánjuk azt, hogy
szerencsések legyünk a mi éle-
tünkbe, akkor egy nagy helyet
kell adnunk a zsidóságért való
könyörgésnek és munkálkodás-
nak a mi keresztyén életünkben.

6. Mert az Ur Jézus maga is
zsidó volt; midőn mi az Ur Jé-
zust az ő megdicsőülésében min-
denek felé felemelve ismerjük,
tehát nem ismerjük őt többé test
serint, mindazáltal még sem fe-
ledkezhetünk el arról, hogy ő e
világra született mint zsidó és
egy zsidó otthonban nevelkedett.
egész élete és munkája a zsidók
között folyt le, a Krisztus iránti
őszinte tisztelet mint egy termé-
szetszerűleg kelti fel bennünk az
azon nép iránti érdeklődést, kik
neki test szerint atyafiai voltak.

7. Mivel a zsidók között való
munka előkészíti az Isten orszá-

gának eljöveteletét. Az ő országá-
nak eljövetele két feltételhez van
kötve. Az első, hogy az Isten or-
szágának evangéliuma prédikál-
tatni fog a földön levő minden
nemzetségnek. A második: hogy
a zsidók megtérjenek. Ha tehát
mi komolyan imádkozunk így:
Jöjjön el a te országod, akkor
nem csak arra kell törekednünk,
hogy az evangélium a pogányok-
nak prédikáltassék, hanem arra is,
hogy a zsidók a megtéréshez jöj-
jenek.

GYÁSZHIR AZ ÓHAZÁBÓL.

A B. H. és az I. T. hasábjain
közölve volt, hogy Szabadi t. hü
és az Ur országában szorgalma-
san működő nejét a halál hirtelen
kiragadta a családjá köréből és
az Ur országában működők so-
rából. Elköltöztetésével természe-
tesen a legnagyobb veszteséget
szenvedi a gyászoló család, de a
magyar vallásos irodalomnak is
nagy kárára van az ő elhunytá.
Lapunk szerkesztőjét is sokszor
megörvendeztette kedves cikkei-
vel, midőn még otthon az Ev.
énekesek Lapját adta ki.

Az Ur vigasztalja meg a bána-
tos családot, s pótolja ki a mun-
kás, halálban elerőtlenült kezét.
"Az igazak emlékezete ál-
dott!"

HOGYAN NŐ A LÉLEK?

Hogyan nő a lélek? Talán egy
perc alatt?
Nem! Most teret veszít, majd
diadalt arat;
Most magasba szárnyal; majd
lankad a röpte;
Most örömben uszik, majd rajt'
a bu leple;
Ma tán virággal telt, — holnap
zuzmarával;
Ma fut mint a szarvas, holnap
küzd halállal;
Kenyere csalódás, mestere csa-
pások!
Ily sokféleség vár növő lelkek
rátok!
Mig fájdalmak vámján, tévedések
révén,
Jézusban megérttek küzdelmitek
végén.
Angolból.

BARATI SZÓ EGY OLYANHOZ, AKI MÁR KEZD TÖRÖDNI A LELKÉVEL.

(Spurgeon után angoltól.)

Kedves Barátom: Ime a Kegyelem Élete megkezdődött szívedben, s felébredve látod, hogy mily undok és szörnyű hálátlan-ság egy érte meghalt. Isten ellen való bűn. Ime már érzed életed súlyát, fájlalod már ifjuságod bolondságait. Félsz talán, hogy számodra nincs bocsánat, s remegve gondolsz arra, mi lenne, ha a halál hirtelen oda tenné bűnös lelkedet Alkotód elé? Halld im Isten Szavát. Tudod-e, hogy bűneid fájlalása Isten munkája lelkedben. Azért sebzett meg, hogy keresd Őt. Avagy azt hiszed, hogy ha nem megbocsátás volna veled a célja, elibed rakta volna bűnös voltodat? Csak nem hiszed, talán, hogy a sátán nyitotta meg szemedet, hogy lásd veszedelmedet? Sátán még soha sem hasonlott meg önmagával, soha sem volt még senki jóakarája.

Isten Lelke im meggyőzött, hogy bűnös vagy; halld tehát: Jézus jött, hogy **bűnösöket** váltson meg s tegyen szabaddá, Isten gyermekeivé, tehát jött, hogy **téged** megváltson. Jött? — igen, már is ott van szívedben, mert Ő az a ki téged felzavart, a te Barátod, a te Istened. — Lelked küzdelmei az Ő Kegyelemének művei; minden egyes fájdalom mögött szeretet van, minden egyes csapást az irgalom karja méri szívedre. Higgy azért, oh felzaklatott lélek, hogy Jézus e legmélyebb mélységből át-, s a legmagasabb szabadságra felemelni képes, s hited nem leend hiábavaló. Jer, s lelki háboruid közepett, nézz fel Reá, kinek sebeivel gyógyulsz meg. Jézus Krisztus viselte a te bűnöd súlyát s büntetését — a szégyenfán, a melyen neked lett volna a helyed. Látod amottan a megfeszítettet?; az a vér érte folyt; azok a kezek érte szögeztettek át; s a tátongó seben át az örök szeretet Szíve hív **tégedet**. Te sebezted meg, igaz, de halld: "Fiam, van egy közelebb ut is a szívemhez".

Mi mossa el bűnödöt?
Semmi, csak a Jézus vére!
Tudod mi a megváltás? — egyszerű, gyermeki bizalom Benne. Bizd Reá magad — a hogy vagy. Oly nehéz a Szereteten bizni? Isten Igérete, hogy ha Ama Megfeszítettben hiszel, megtartatol, — dobd oda magadat arra az örök s megváltoztathatlan Igéretre. Emlékezel Arany János egy versére?:

"Add meg **Kegyelemre** jó Szondi magad" — tégy úgy, s meglátod, hogy meg nem szégyenülsz. Jézus bekötendi sebeidet, a gyászolásod napja vigalom.

MI VAN AZ ÁRVAHÁZZAL?

Megmondom!

A dolog habár eddig lassan is, de lépésről lépésre haladt előre! Ellepsége is akadt egy pár, — de ezekre semmit sem adunk. Az árvaügy felettébb komoly és szent ügy és az ilyen dolgokat soha sem szabad rosszindulatu szívvél és tisztátalan kézzel érinteni. Az angol t.-ek részéről az am. magyar szövetség ajánlatára a legelső vezető testvérek szíves pártfogására találtam, közöttük a világ-szövetség elnöke Dr. Mac Arthur igen lelkesen ajánlja az árva ügyet az angol t.-ek pártfogásába.

A magyar és román t.-ek közül az eddig befolyt adakozást külön mellékleten már 6 héttel ez előtt akartam nyugtázni, de talán sokkal jobb lenne, ha az egész lehetne egyszerre nyugtázni! Dec. elseje itt van! Felkérem mindazon kedves testvéreinket és barátainkat, kik még hátra vannak, szíveskedjenek ígéreteiket a szabott időre befizetni, hogy együtt egyszerre lehessen az összes adakozást nyugtázni, addig is szíveskedjenek várni, minden adakozó fogja olvasni adakozását. — Felkérem azokat is, kiknél még gyűjtő iv van: **haladéktalanul** küldjék be az adott címre. A pénzt kezelő testvérek is a befolyt összeget december 1-ére szíveskedjenek kezeimhez juttatni. Gyorsan fizessük be az árvaházra tett ígéreteinket.

Szívélyes, testvéri üdvözléssel
Yoó Ferencz,
8005 Holton Ave., Cleveland, O.

Missió közlemények

ÖRÖMNAPOK CLEVELAND-BAN.

A kitartó munka, — habár sokszor fáradságos is, de meghozza a maga gyümölcsét. Örömmel szemlélhette ezt a clevelandi gyülekezet, november 2-án, vasárnap az esti isteni tisztelet ideje talatt 10 megtért lélek lett alámerítve hitök vallmására a hullámsírba, Jézus példájára! Nagy öröm és boldogság sugárzott le az imaházat zsufolásig megtöltött testvéreink és látogatóink arcáról. Rendkívül kellemes este volt e. A rézbanda derekasan megállta a helyét; már a nap délutánján igen jó szolgálatot tett az utcai menetnél, az E. 93-ik utcai új missió helyiségbe is igen bevált hívogató eszköznek bizonyult. Orosz testvérünk, aki a nagy munkába kezd belekoppaszodni a sok gond miatt, sok fejfájást is szenved, de láttam az arcáról, mily jól esett neki a mikor már ő a vízbe alászált és várta egy kis sereg, az egyenkénti alámerítést. Ő lélek a West sidei missió igazgatója, szeretetteljes M. t. nagy önmegtadással dolgozott, de hála az Urnak nem hiába. Jelenleg Boros T. Nagyváradról vette át Szilágyi t. munkáját, mivel Sz. t. visszavonult.

Cleveland és környéke egy olyan missió föld, a mely valóban páratlan az Egyesült Államokban. Az itteni magyar munka leglelkesebb pártfogója s lehet mondani atyja Rev. Ch. A. Brooks a clevelandi városi angol baptista missió gazdátja, szeretetteljes mssió barát, akinek Orosz testvérünk már sokszor elmondhatta, hogy miért fáj és fájt a feje.

A clevelandi nagy gyönyörű imatermet nemsokára egy igen értékes organa fogja gazdagítani, segédkezni a lélekemelő istenitiszteleteken; már most is elbájozza a látogatót a szép, elmés és praktikus berendezés, hát még ha az orgona Istent dicsérő kedves hangjai megszólalnak!

Én, ki e sorokat írom, nem tudnám eléggé úgysem kifejezni

szóban mindazat, a mivel az Ur a Clevelandiakat megáldotta, — nem is próbálom meg, mert hátha sokakba megmozdulnak az ide való jövetel vágya és hát mi lenne azzal a munka földdel, a hol most vannak, ha ott nem lenne kitartóan munkálkodva. Clevelandba sem volt ám így 10—11 évvel ezelőtt, amikor egy volt kis szalon helyiségbe huzódtunk öten-hatan, de aztán az Ur megtekintette Clevelandot! Ezelőtt 5 évvel a clevelandi magyar missió szalon helyiségbe huzódtunk megnyerte Orosz, testvért aki kijött Budapestről családjával együtt, — és az utóbbi öt év alatt olyan áldásos lett az előhaladás, a mit valóban csak egy Orosz I. személyének volt lehetséges elérni; a tagok száma folyton növekedőben van. A kilátások igen jók, a munka halad! A nőegylet is szépen működik s jelenleg azon okoskodnak és fáradsz, hogy hogyan rendezzenek be egy szobát az árvaházba 6 gyermek részére. Nőegyletek! Kövessétek ezen szép példát!

Én szeretnék állandóan itt lakni, de az én feladatom parancsol, hogy tovább és előre! Utólag röviden megemlítem, hogy a gyülekezet egy menyegzőt is ünnepelhetett november 6-án: Lakatos Péter és Krenács Mária testvérek egybekelését. Kivánnék ilyen jó és sok öröme a legszomorubb álmásoknak is!

Yoo Ferencz.

ALÁMERÍTÉS WEHLINGFORDBAN.

November hó 2-án egy szép és lélekemelő ünnepélye volt a bridgeporti testvéreknek. Ugyanis e napon körülbelül 40-en átrándultak Wehlingfordba, hol 3 lélek várta készen azt az alkalmat, midőn az Ur Jézus példája szerint a bibliai keresztségben résztvehettek.

A szertartást Gazsi I. előjáró testvér végezte az ottani angol templomban. Keresztség és Urvacsora után mindnyájan elmentek egy testvérnek a házához, hol körülbelül 100 egyén részére terítették asztalt. Étkezés közben a

fuvó zenekar szépen működött, s közben az énekkar is derekasan megállta a helyét.

Az Ur tartsa meg az új plántákat, s nevelje az Ő dicsőségére.
L. B.

KERESZTELES WEST PULLMANON.

November hónap első vasárnapján ismét ezt a boldogságot szemlélhettük, amikor négy megtért egyén merített alá az Ur Jézus példája szerint a hullámsírba. A keresztelei aktust F. Balogh prédikátor t. végezte nagy számu hallgatóság előtt. Az ünnepélyességet még fokozták a közben elhangzott kellemes énekek. A keresztele után Urvacsora volt, amit még megelőzött az új tagok bevezetése és hét (7) más vidékről érkezett testvérek felvétele. A megkeresztelt egyének Gary missiókból valók voltak. (Egy nő és három férfi.)

Az Ur nevelje és erősítse az új plántákat a megkezdett igaz keresztyéni életben.

Vegyes olvasmányok.

MIT TANULT EGY APA?

Apám, legyél szíves és adjál egy koronát, kalapot akarok venni, mondá egy reggelen egy kis leány az apjának. Nem lehet, mondá ez röviden és szigorúan, szükségem van a pénzre. A kis leány szomorúan eltávozott az iskolába, az apja meg elment irodájába. Az uton találkozott az ember egy jó barátjával. Menjünk be, mondá ő annak, és igyunk egy pohár jó bort. Bementek és megitták azt. Kocsmáros ur, mit fizetek? kérdezi most az ember. Egy koronát, mondá a nagyhasu és vörös orru kocsmáros. Az ember letette a koronát az asztalra és éppen ebben a pillanatban jött a kocsmárosnak kis leánya: Apám, adjál egy koronát, mama akar egy új kalapot venni. A kocsmáros felvette a koronát az asztalról és odaadta azt kis leányának. A kis leány

örömeiben kiugrált a teremből. A fent említett apa haragosan kiment a kocsmából és mondá, mily bolondság mégis az, az én leányomnak nem adtam a koronát, és most láttam, hogy a kocsmáros leányának az én pénzem-ből jutott egy korona új kalapra. Ez az ember elhatározta magában, hogy ő soha többé nem fogja a kocsmárosnak adni pénzét, inkább odaadja gyermekeinek.

A kocsmára az emberiségnek legnagyobb ellensége. Először megfosztja az embert vagyonától és azért ad nyomorúságot, szegénységet, szegénységet stbb. és a kocsmáros a más ember keservesen keresett pénzén nagy urat játszik, és hozzá még azt gondolja, hogy ő tisztességes és becsületes ember. Adná az Ur, hogy a emberiség egyszer felébredne és ezt, az erkölcsnek, tisztességnek és az emberiség jólétnek legnagyobb ellenségét megsemmisítene. Oh Uram, adjad, hogy a kocsmarost szerethessük, de segíts nekünk az ő üzletét elrontani.

Schilling.

ADAKOZZUNK AZ ALAPTÖKÉRE.

EGY ERŐS GYÜLEKEZET FELTÉTELE.

(Prédikátoroknak.)

“Mivel kevés erőd van”, János Jel. 3, 8 (átdolg. biblia.)

Bárha az Ur Jézus a mennybe ment, mindazáltal folyton vizsgálja a gyülekezeteket itt a földön. Mennyire ismer bennünket, azt igazolja az a hitlevél a melyet a kis-ázsiai gyülekezetekhez intézett. Ezen levélben azt jelenti ki az Ur, hogy ennek a gyülekezetnek volt egy kis ereje. Hogy az Ur a mi erőnket vizsgálja, ez fokozott mértékben kényszerítsen bennünket arra, hogy mentől nagyobb lelki erőre tegyünk szert. Vizsgáljuk meg tehát, hogy mi-ben rejlik a gyülekezetnek ereje.

I. Egy gyülekezetnek ereje nem áll abból, hogy sok tagot számlál-e, előkelő családok tartoznak-e hozzá, nagy jövedelme

van, jeles szónok prédikál a szószéken.

II. A gyülekezet erőssége a következőkön alapszik:

1. A tagok lelki életben való előhaladása.

2. A tagok egysége, vagyis mind az egész gyülekezet szép lelki harmóniában él.

3. A tudomány tisztaságában és abban, hogy a tagok erős hittel ragaszkodnak a gyülekezet által képviselt és hirdett tudományhoz.

4. A jótékonyág gyakorlásában, melyben a szeretet áldozatkészsége nyilatkozik meg.

5. A szent léleknek a gyülekezetben állandó jelenléte, mely különös erővel ruházza fel a gyülekezetben tartott istenitiszteletet és a gyülekezet által végzett munkákat.

— Chinában olyan sürű a lakosság, hogy egy misszionárusra 40.000-től 250.000-ig menő ember esik.

ADAKOZZUNK AZ ALAPTÖKÉRE.

Martins Ferry, O.: Louis Yoo,
543 N. 5th St.

KONFERENCIA KÉPEK

25 cent

A SZERKESZTŐSÉGNÉL.

Vasárnapi leckék.

JERIKÓ ELESTE.

Josué k. 6, 8—20.

Ar. m. Mindenek lehetségesek a hívőknek. Márk 9, 23.

Az Izraeliták átkeltek a Jordán vizén, s midőn az utolsó ember feljött a vízből, a folyó ismét betöltötte azt, úgy hogy az Izraeliták nem fordulhattak vissza. Az Ur elvágta a vissza vezető utat, s most nem volt más, mint megmenekülni, minthogy előre haladtak.

Jerikó elfoglalása okvetlenül szükséges volt, mert e megerősített város képezte az irányban Palesztina kulcsát. Hanem Izrael nem volt kellőleg felfokozva ahhoz, hogy egy kerített városba bemehessen. Nem voltak faltörő, sem kőhajító gépjelük, hogyan veszik hát be a várost? Hát által, mondja az új-testamentumnak egy írása. Lehet így? Oh igen. Sok dolog van, amit karddal, buzogánnyal nem lehet elvégezni, míg a hit segít. Oh az az egyszerű, sokak által megvetett hit, már sokat vitt véghez a világban.

Hit kellett ahhoz, hogy olyan utasításnak engedelmessé legyenek az Izraeliták, mint: amilyen Josué adott a város bevétele vonatkozásilag. Minden nap egyszer körül kerítették a várost, s ez így ment 6 napra keresztül. Az emberi okoskodás előtt az igen sikertelen valaminek tűnt volna fel, de a zsidók tették ezt, mert az Ur rendelte így, s ők hitték Istentben, s az ő szavában. Ha okosak akartak volna lenni emberi mód szerint, s Istennek egyszerű utasításában nem fogadták volna el a legfőbb bölcsen-

get, éppen akkor lettek volna oktanok.

Az utolsó napon 7-szer kellett megkerülniök a várost, s ez volt az utolsó nagy próba, vajjon bevállik-e a hit? nem lett volna-e okosabb a rendes módszerhez nyulni? A hit kitartott, a hit megfújta a kürtöt, a hit tudta, hogy ez a hang nem elég erős arra, hogy Jerikó fala összedüljön tőle, de a hit bizott az Isten ígretében, s tudta azt, hogy Istennek ereje képes a fát a sík földdel egyenlővé tenni. A kitartó hitnek meg lett a maga jutalma. A fal összedült, s a város Izrael kezébe jutott.

Hanem a fal egy része nem zúzódott össze, nem dült alá. Mi lehetett ennek oka? Valaki lakott ott, aki szintén hitt, s amíg a zsidók hite összemorzsolta a fal többi részét, addig a Ráhab hite megtartotta azt a kis részt. A két hitnek ellenkező hatása volt, de egy és ugyanazon eredménye, az Isten dicsőítése.

Dec. 14.

AKAN BÜNE.

Josué 7, 6—15.

Ar. m. Meggondolatok, hogy a ti bűnöknek büntetése rátok következik. Mózes 4-ik könyve 32. 23.

A Jerikó feletti fényes győzelmet egy szomorú történet követte. Akán lopott az Uréból, s ezért az Ur távol tartotta magát az Izraeliták. Az emoréusok megkegyelmeztek az Izraeliták, s így nagy szomorúság és csüggedés vett erőt a népen. Josué megfőzte a ruhát s arecal a földre borulva, Istenthez kiáltott. Hogy a vezér így megalázkodott Isten előtt, az Isten helyes volt, de amit mondott az Ur előtt, abban nagy tévedés rejtett. Ő ugyanis Isten okolta a veszteséget, s azt az oktatlan kijelentést tette, amit évekkel ezelőtt mondottak az Izraeliták. Az ember igen nehezen tanul, s különösen a meglenetés pillanatában sokszor megfellebbezünk a multtal, s az elkövetett hibákat ismételtetjük. Gondoljunk csak az emmaus tanítványokra, milyen különös kifejezéssel éltek, amikor az Ur Jézusról tettek az ismeretlen vándor előtt említést.

A sikertelenség pillanatában nem segít a nagy bánat, nem javul a helyzet, azaz, hogy ártatlanokat kárhoztatunk, hanem egy gyökeres győgymódot kell használni: Kelj fel, s miert esél te a te országodra? A busongás helyében a tisztítás munkáját kell elővenni. Akán lopott, ezt a bűnt kell helyre hozni. De sokan lógnak és hazudnak ma is a keresztények között. Azt mondják, hogy ő megadja az Urat illető részt, pedig nem igaz. Isten követeli jövendelmünk tizedét, mellyel az ő országát építse e földön, gyülekezeteket létesítsen, evangéliumból élő egyéneket fentartani, a porány misztót felkarolni, szegény árva és nevelési ügyet felkarolni nem lehet csak úgy, ha a keresztények megteszik kötelességeiket. Hogy az Isten országának állapotát nem olyan a mi korunkban, mint kellene, annak az a sok lopó és hazug az oka, kik az Urat zsebre vágják a keresetük 50—60-ad részét ha beadják, még hiányozni mernek maguknak. Tudok keresztényeket, kik egy kis hiúság felett annyira elszármazkodnak, s ha a missio könyvet nézzük, égbekiáltó fősvénység bűne helyegződik nekik. Nem vagyunk a törvény alatt, mondják nagy mérgesen, ha ébresztgetik őket. Szerencsétlen lélek, ha többet kaptil, többet is kell adnod, s ha nem teszed, lopó vagy.

Egy erőteljes intézkedéssel megtisztították a népet, s a győzelem biztosítva volt.

Dec. 21.

KARÁCSONYI LECKE.

János 1, 1—18.

Ar. m. Amaz Ige testé lett és lakozott mi közöttünk. János 1, 14.

A karácsony ünnepe oly fontos, hogy minden más nagy esemény háttérbe szorul, s az emberek megemlékeznek a názáreti Jézus születéséről.

Az Ur Jézus születését Máté evangéliuma vezeti vissza Ábrahámig, de János vezet ki bennünket az időből az örökkévalóságba, hol a kutató szeme a végtelenséget találja, s úgy állítja be a messiás származását, hogy az emberi elme nem talál időhatározást az ő léte kezdetéről. "Kezdetben vala amaz Ige". Tehát mikor még minden a kezdő stádiumban volt, az Ige már "volt" és pedig azért, mert az "Ige Isten vala" Istennek egyedül van örök élete önmagában, ki a kezdetet nem ismerte.

Ezen Ige testé lett, Oh, ha ő mint egy megnövekedett dicsőséges alak, bíró egyéniség jelent volna meg nagy nyilváno-

san az égnek felhőiben, micsoda hódolattal télt volna el a világ iránta, mint borultak volna le előtte az emberek, tisztelvén és imádván őtet. Hanem ez nem így volt, nem is volt így jövendőlvé: De nekünk egy gyermek születik. Fin adatik nekünk." Ezért azóta az Atyának jobbán ül, mégis az egyező az Atyának jobbán ül, mégis az egyszerű megjelenése fátalként lebeg sok ember szemelőtt. Pedig mily csodálatos dolgokat hozott magával a világra. Lelkő az emberek részére az életet, az élet világosságát. Az Isteni életet kisugározta önmagából, amely kisugárzás épűgy életet idéz elő, mint a természeti világban a nap kisugárzása. Mi örvendünk ez életnek, melynek folytatása az örök élet, s amiképpen János bizonyosságot tett róla, úgy mi is bizonyosságot teszünk e világban arról, akiben egyedül található meg minden, amire a bűnös emberiségnek szüksége van.

Dec. 28.

ISMÉTLÉS.

Josué 24, 14—25.

Ar. m. Mert úgy szereted Isten e világot, hogy az ő egyetleneg szülött Fiát adná, hogy minden, valaki hiszen ő benne, el ne vessen, hanem örök életet vegyen. János 3, 16.

A MISSIO ISKOLA GONDNOKÁNAK EL- SZÁMOLÁSA JULIUS, AUGUSZTUS ÉS SZEPTEMBER HÓRÓL.

Kiadás:

Julius. Hátra maradt víz 5.07, villany 1.35, bér 25.00	\$31.42
Bila t. fizetése jul. aug. szept.	250.00
Bila t. könyvekre	6.50
Aug. Bér 25.00, székigazítás 480, villany 1.70 express 75c	32.25
Szept. Bér 25.00, konyhra való edények, stb. 16.15, iskola terem rendezése 24.19	65.34
Kályha 10.00, szén 4.50, szállítás 3.76, víz 3.60, villany golyók 75c	22.61
Asztalok 4.75, express 25c	5.00
Összes kiadás	\$413.12

Bevétel:

Jul. 21. Homesteadi gyülekezet	\$ 28.00
Jul. 31. Missiótól költségekre	6.42
Jul. aug. szept. bér missiótól	75.00
Jul. aug. szept. Bila t. fizetése	250.00
Aug. Költségekre	41.00
Aug. Serantoni magyar gyűl.	20.00
Szept. 12. Buffaloi gyűl.	5.00
Összes bevétel	\$425.92

Összes kiadás	\$413.12
A régi adósság	490.49
Adósság és kiadás összesen	\$903.61
A három havi bevétel	425.91
Adósság marad	\$477.70

IMAHÁZAK CIMEI:

Ward missió, Werd, W. Va. Box 55.
Buffalo, N. J. 350 Austin St.
Cincinnati, O. (Román) Dayton and White man Str.
Cleveland, O. 8005 Holton Ave.
Cleveland, O. West Side missió: 2111 W. 25-ik St.
Dayton, O. Dakota St.
East Youngstown, Régi iskola épület.
West Youngstown-i missió: Missionárus lakása: 1150 Manning Ave.
Homestead, Pa.: 149 N. 4th Ave.
West Pullman, Ill. 118 Str. and Union Ave.
McKeesport, Pa. Market St.
New York, Second Ave. 164.
Passaic, N. J.: 208 4th St.
Martins Ferry, O. 709 Maine St.
Philadelphia, 938 N. Fifth St.
Harrisburg Herr St. near N. Cameron
Scranton Cor. Bundy and Return Ave.
Bervick Cor. 6th Ave. and Dixon St.
New Castle, Pa.: T. E. Reynolds St.
Detroiti gyülekezet: 96 Thaddeus Street Detroit, Mich.
Bridgeport, Conn. Cor. Sullivan and Fairfield Ave.

Felolós szerkesztő: OROSZ ISTVÁN,
Editor: STEPHEN OROSZ.